REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2025/192 AL COMISIEI

din 9 septembrie 2024

privind procedurile de acreditare a verificatorilor în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE ([1]), în special articolul 14 alineatul (5),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2023/1805 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) stabilește, la articolul 14, dispoziții privind acreditarea verificatorilor.

(2) Articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2023/1805 împuternicește Comisia să adopte acte delegate pentru a completa regulamentul respectiv prin stabilirea unor metode și criterii suplimentare pentru acreditarea verificatorilor cel puțin cu privire la următoarele elemente: (i) cererea de acreditare a activităților de verificare care intră în domeniul de aplicare al regulamentului; (ii) evaluarea verificatorilor de către organismele naționale de acreditare; (iii) activitățile de supraveghere desfășurate de organismele naționale de acreditare pentru a confirma continuarea acreditării; (iv) măsurile administrative care trebuie adoptate în cazul în care verificatorul nu îndeplinește cerințele regulamentului; și (v) cerințe pentru ca organismele naționale de acreditare să aibă competența să acorde acreditarea verificatorilor pentru activitățile de verificare care intră în domeniul de aplicare al regulamentului, inclusiv o trimitere la standardele armonizate.

(3) Articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2023/1805 prevede, de asemenea, că metodele și criteriile specificate în astfel de acte delegate se bazează pe principiile de verificare prevăzute la articolele 11, 12 și 13 și pe standardele relevante acceptate la nivel internațional.

(4) Articolul 28 din Regulamentul (UE) 2023/1805 conține dispoziții privind exercitarea delegării.

(5) Regulamentul (UE) 2023/1805 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE stabilește dispoziții privind obligațiile generale și principiile pentru verificatori (articolul 12) și pentru procedurile de verificare (articolul 13). Regulamentul stabilește, de asemenea, activitățile de verificare relevante, inclusiv o evaluare a planului de monitorizare și a planului de monitorizare modificat (articolul 11), calculele și verificarea raportului FuelEU (articolul 16), înregistrarea informațiilor în baza de date FuelEU (articolul 19), aprobarea utilizării mecanismelor de flexibilitate (articolele 20 și 21) și emiterea documentului de conformitate FuelEU (articolul 22).

(6) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2027 al Comisiei ([3]) (denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU") precizează, de asemenea, normele pentru activitățile de verificare menționate în Regulamentul (UE) 2023/1805.

([1]) JO L 234, 22.9.2023, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj.

([2]) Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/16/oj).

([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2027 al Comisiei din 26 iulie 2024 privind activitățile de verificare în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L, 2024/2027, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2027/oj).

(7) Este necesar să se instituie un sistem solid și transparent de monitorizare, raportare și verificare pentru a urmări conformitatea cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2023/1805. Un astfel de sistem trebuie să se aplice în mod nediscriminatoriu tuturor navelor și să impună verificarea de către o parte terță pentru a asigura acuratețea datelor transmise în cadrul sistemului respectiv.

(8) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) stabilește un cadru cuprinzător pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității care efectuează activități de evaluare a conformității. În temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2023/1805, în absența unor dispoziții specifice în Regulamentul (UE) 2023/1805 referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(9) Pentru a se asigura imparțialitatea și eficacitatea, verificatorii trebuie să fie entități juridice independente și competente și trebuie să fie acreditați de organismele naționale de acreditare instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008. Verificatorii trebuie să fie dotați cu resurse, personal și mijloace proporționale cu dimensiunea flotei pentru care desfășoară activități de verificare în temeiul prezentului regulament. Verificarea trebuie să asigure acuratețea și exhaustivitatea monitorizării și raportării de către societăți, precum și respectarea prezentului regulament.

(10) Organismul național de acreditare desemnat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 trebuie să fie împuternicit să acrediteze și să emită o declarație învestită cu autoritate asupra competenței unui verificator de a efectua activitățile de verificare în temeiul Regulamentului de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, să adopte măsuri administrative, precum suspendarea sau retragerea acreditării, și să supravegheze verificatorii.

(11) S-a urmărit în egală măsură coerența între prezentul regulament delegat și Regulamentul delegat (UE) 2023/2917 al Comisiei ([5]).

(12) În vederea elaborării prezentului regulament, Comisia a consultat Grupul de lucru pentru punerea în aplicare a Regulamentului FuelEU în domeniul maritim, care funcționează ca subgrup al Forumului european pentru un transport naval sustenabil (ESSF). Acest grup a fost înființat în conformitate cu practica obișnuită a Comisiei de a consulta experți în etapa de elaborare a proiectelor de acte delegate și reunește experți din statele membre.

(13) În plus, a fost consultat și ESSF, care include și reprezentanți ai industriei de profil și alte organizații relevante, inclusiv societatea civilă. Subgrupul ESSF privind energia electrică alternativă durabilă pentru transportul maritim a fost, de asemenea, consultat cu privire la proiectul de versiune a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

ACREDITAREA VERIFICATORILOR

Articolul 1

Acreditarea verificatorilor

(1) În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament sau în Regulamentul (UE) 2023/1805 referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

([4]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218,13.8.2008, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

([5]) Regulamentul delegat (UE) 2023/2917 al Comisiei din 20 octombrie 2023 privind activitățile de verificare, acreditarea verificatorilor și aprobarea planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2016/2072 al Comisiei (JO L, 2023/2917, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2917/oj).

(2) În ceea ce privește cerințele minime în materie de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității ([6]).

Articolul 2

Sfera acreditării

Sfera acreditării verificatorilor include activitățile legate de evaluarea planurilor de monitorizare, verificarea rapoartelor FuelEU și a rapoartelor FuelEU parțiale, verificarea conformității cu cerințele privind intensitatea gazelor cu efect de seră (GES) prin calcularea intensității GES generate de energia utilizată la bord, bilanțul de conformitate, escalele în port neconforme și emiterea documentului de conformitate FuelEU, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/1805.

Articolul 3

Obiectivele procesului de acreditare

Pe parcursul procesului de acreditare și al supravegherii anuale a verificatorilor acreditați, în conformitate cu articolele 6-11, organismele naționale de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

(a) au competența de a evalua planurile de monitorizare, de a verifica rapoartele FuelEU și rapoartele FuelEU parțiale, de a verifica conformitatea cu cerințele privind intensitatea GES prin calculul intensității GES generate de energia utilizată la bord, bilanțul de conformitate și escalele în port neconforme, precum și de a emite un document de conformitate FuelEU, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/1805;

(b) aplică metode de verificare complete și eficace atunci când evaluează planurile de monitorizare, când verifică rapoartele FuelEU și rapoartele FuelEU parțiale, când verifică conformitatea cu cerințele privind intensitatea GES prin calculul intensității GES generate de energia utilizată la bord, bilanțul de conformitate, escalele în port neconforme și emiterea documentului de conformitate FuelEU, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/1805;

(c) îndeplinesc cerințele pentru verificatori menționate în capitolul IV din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, inclusiv cele privind imparțialitatea și independența.

Articolul 4

Cereri de acreditare

(1) Cererile de acreditare conțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(2) În plus, înainte de începerea evaluării menționate la articolul 5, verificatorul care solicită acreditarea („solicitantul”) pune la dispoziția organismului național de acreditare informații privind următoarele aspecte:

(a) procedurile și procesele menționate la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU și sistemul de management al calității menționat la articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(b) criteriile de competență menționate la articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, rezultatele procesului continuu de garantare a competențelor menționat la articolul respectiv, precum și alte documente relevante privind competența tuturor membrilor personalului implicați în activitățile de verificare, astfel cum se menționează la articolele 32 și 33;

([6]) ISO/IEC 17029:2019 – Evaluarea conformității. Principii generale și cerințe pentru organismele de validare și verificare, menționat în anexa II la Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1835 a Comisiei din 3 decembrie 2020 privind standardele armonizate de acreditare și de evaluare a conformității (JO L 408, 4.12.2020, p. 6).

(c) procesul menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența, astfel cum se menționează la articolul 38 din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, inclusiv evidențele relevante privind imparțialitatea și independența solicitantului și ale personalului acestuia;

(d) experții tehnici și personalul-cheie care participă la evaluarea planurilor de monitorizare, la verificarea rapoartelor FuelEU și a rapoartelor FuelEU parțiale, precum și la verificarea conformității cu cerințele privind intensitatea GES prin calculul intensității GES generate de energia utilizată la bord, a bilanțului de conformitate și a escalelor neconforme;

(e) procedurile și procesele pentru asigurarea unei verificări adecvate, inclusiv cele privind documentația internă de verificare menționată la articolul 36 din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(f) evidențele relevante, astfel cum se menționează la articolul 37 din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(g) toate celelalte informații solicitate de organismul național de acreditare.

Articolul 5

Evaluare

(1) În scopul evaluării menționate la articolul 3, echipa de evaluare desemnată în conformitate cu articolul 12 trebuie, cel puțin:

(a) să examineze toate documentele și evidențele relevante furnizate de către solicitant în temeiul articolului 4;

(b) să efectueze o vizită la fața locului pentru a examina un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua punerea în aplicare a sistemului de management al calității aplicat de solicitant, precum și procedurile și procesele pentru activitățile de verificare menționate la articolul 35 din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(c) să asiste la performanța și competența unui număr reprezentativ de membri ai personalului solicitantului implicați în:

(i) evaluarea planurilor de monitorizare;

(ii) verificarea rapoartelor FuelEU;

(iii) verificarea conformității cu cerințele privind intensitatea GES prin calculul intensității GES generate de energia utilizată la bord, a bilanțului de conformitate și a escalelor în port neconforme; și

(iv) emiterea documentului de conformitate FuelEU;

să se asigure că aceștia acționează în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Echipa de evaluare desfășoară activitățile prevăzute la alineatul (1) în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(3) Echipa de evaluare îi comunică solicitantului constatările sale și eventualele neregularități identificate și solicită un răspuns în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(4) Solicitantul ia acțiunile corective necesare pentru a remedia neregularitățile raportate în temeiul alineatului (3) și indică în răspunsul său acțiunile pe care le-a întreprins sau pe care plănuiește să le întreprindă în termenul stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia neregularitățile identificate.

(5) Organismul național de acreditare examinează răspunsul dat de solicitant în temeiul alineatului (4).

(6) În cazul în care organismul național de acreditare consideră că răspunsul solicitantului sau acțiunile întreprinse sunt insuficiente sau ineficace, acesta îi cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare sau să ia măsuri suplimentare.

(7) De asemenea, organismul național de acreditare poate să solicite dovezi care să ateste că măsurile corective au fost puse efectiv în aplicare sau poate să efectueze o evaluare ulterioară în acest sens.

Articolul 6

Decizia privind acreditarea și certificatul de acreditare

(1) În momentul elaborării și al luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant, organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(2) Organismul național de acreditare care a hotărât să acorde sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant eliberează un certificat de acreditare în acest sens. Certificatul se acordă pentru toate activitățile de verificare efectuate în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1805.

(3) Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile impuse în temeiul standardului armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(4) Certificatul de acreditare este valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data la care organismul național de acreditare a eliberat certificatul respectiv.

Articolul 7

Supravegherea anuală

(1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verificator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare. Această supraveghere cuprinde, cel puțin:

(a) o vizită la fața locului, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1) litera (b);

(b) aprecierea performanțelor și evaluarea competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verificatorului în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c).

(2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verificator în conformitate cu alineatul (1) în termen de 12 luni de la data eliberării certificatului de acreditare.

(3) Programul de supraveghere îi permite organismului național de acreditare să evalueze eșantioane reprezentative ale activităților verificatorului care intră în sfera certificatului de acreditare și activitățile personalului implicat în activitățile de verificare în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(4) Pe baza rezultatelor supravegherii, organismul național de acreditare decide dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.

(5) Atunci când un verificator efectuează o verificare pentru o societate aflată sub responsabilitatea unui stat de administrare diferit de statul membru al organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul respectiv poate solicita organismului național de acreditare din statul membru de administrare să desfășoare activități de supraveghere în numele său și sub responsabilitatea sa.

Articolul 8

Reevaluarea

(1) Verificatorul solicită reînnoirea acreditării pentru ca organismul național de acreditare să poată reevalua verificatorul și să stabilească dacă certificatul poate fi prelungit înainte de data expirării.

(2) Înainte de expirarea certificatului de acreditare pe care l-a emis, organismul național de acreditare reevaluează verificatorul în cauză pentru a stabili dacă certificatul poate fi prelungit.

(3) Programul de reevaluare îi permite organismului național de acreditare să evalueze un eșantion reprezentativ al activităților verificatorului care fac obiectul certificatului.

(4) La planificarea și efectuarea reevaluării, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 9

Evaluarea extraordinară

(1) Organismul național de acreditare poate efectua, în orice moment, o evaluare extraordinară a verificatorului pentru a se asigura că acesta continuă să îndeplinească cerințele prezentului regulament.

(2) Pentru a-i permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verificatorul informează de îndată organismul respectiv în legătură cu orice modificări semnificative ale statutului sau ale modului său de funcționare care pot să aibă un impact asupra acreditării sale.

(3) Astfel de modificări semnificative cuprind modificările menționate în standardul armonizat prevăzut la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 10

Măsuri administrative

(1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage acreditarea unui verificator în cazul în care verificatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(2) Organismul național de acreditare suspendă sau retrage acreditarea unui verificator, la solicitarea acestuia.

(3) Organismul național de acreditare stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea și retragerea acreditării în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(4) Organismul național de acreditare suspendă acreditarea unui verificator în cazul în care acesta:

(a) a săvârșit o încălcare gravă a cerințelor prezentului regulament;

(b) nu a respectat, în mod persistent și repetat, cerințele prezentului regulament;

(c) a încălcat orice alți termeni și condiții specifice stabilite de către organismul național de acreditare.

(5) Organismul național de acreditare retrage acreditarea unui verificator atunci când:

(a) verificatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;

(b) un membru al personalului de conducere de nivel superior al verificatorului sau un membru al personalului implicat în activitățile de verificare desfășurate în temeiul prezentului regulament a fost găsit vinovat de fraudă;

(c) verificatorul a furnizat în mod intenționat informații false sau a ascuns în mod intenționat informații.

(6) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage o acreditare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (5) fac obiectul unei căi de atac în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(7) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage acreditarea intră în vigoare după ce sunt notificate verificatorului. Înainte de adoptarea respectivelor decizii, organismul național de acreditare ia în considerare impactul asupra activităților desfășurate, în funcție de natura neregularității.

(8) Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare care i-au permis să concluzioneze că verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL II

CERINȚE IMPUSE ORGANISMELOR NAȚIONALE DE ACREDITARE

Articolul 11

Cerințe impuse organismelor naționale de acreditare

(1) În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament sau în Regulamentul (UE) 2023/1805 referitoare la cerințele impuse organismelor naționale de acreditare, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) În sensul prezentului regulament, organismele naționale de acreditare desemnate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 își exercită îndatoririle în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 12

Echipa de evaluare

(1) Organismul național de acreditare desemnează o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare realizată în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2).

(2) Din echipa de evaluare fac parte un evaluator principal, care este responsabil cu efectuarea unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament, și, după caz, un număr corespunzător de evaluatori sau de experți tehnici care au cunoștințe și experiență relevante în domeniul specific de acreditare.

(3) Echipa de evaluare cuprinde cel puțin o persoană cu următoarele competențe:

(a) cunoștințe suficiente despre Regulamentul (UE) 2023/1805 și legislația secundară conexă, precum și despre orientările menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(b) competența și înțelegerea necesare pentru a evalua verificarea și cunoștințele despre caracteristicile diverselor tipurilor de nave și despre monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, a consumului de combustibil și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1805.

Articolul 13

Cerințe de competență impuse evaluatorilor

(1) Evaluatorii au competența de a desfășura activitățile prevăzute la articolele 5-10. În acest scop, evaluatorul:

(a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 1 alineatul (2);

(b) deține cunoștințe suficiente în domeniul auditării datelor și a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, obținute în cadrul unei formări profesionale sau prin intermediul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în acest domeniu;

(c) deține cunoștințe suficiente cu privire la legislația relevantă, precum și la orientările aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU.

(2) Pe lângă cerințele de competență prevăzute la alineatul (1), evaluatorii principali trebuie să demonstreze că dețin competența de a conduce o echipă de evaluare și de a își asuma responsabilitatea efectuării unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Pe lângă cerințele de competență menționate la alineatul (1), examinatorii interni și persoanele care iau decizii privind acordarea, extinderea sau reînnoirea unei acreditări dețin suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

Articolul 14

Experții tehnici

(1) Organismul național de acreditare poate să includă în echipa de evaluare experți tehnici care dispun de cunoștințe detaliate și de competența specifică necesare într-un anumit domeniu pentru a sprijini evaluatorul principal sau evaluatorul.

(2) Expertul tehnic deține competența necesară pentru a sprijini în mod eficace evaluatorul principal și evaluatorul în domeniul pentru care s-a făcut apel la competența și cunoștințele unui astfel de expert. În plus, expertul tehnic:

(a) deține cunoștințe suficiente cu privire la legislația relevantă, precum și la orientările aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU;

(b) deține un nivel suficient de înțelegere a activităților de verificare.

(3) Experții tehnici execută sarcinile specifice care le sunt atribuite, sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a respectivului evaluator principal.

Articolul 15

Plângeri

Atunci când primește o plângere referitoare la verificator din partea autorității competente a statului de administrare, din partea societății de transport maritim, din partea statului de pavilion responsabil pentru navele care arborează pavilionul unui stat membru sau din partea altor părți interesate, organismul național de acreditare întreprinde următoarele acțiuni într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii plângerii:

(a) decide dacă plângerea este valabilă;

(b) se asigură că verificatorului vizat i se dă ocazia să își prezinte observațiile;

(c) adoptă măsurile corespunzătoare pentru a gestiona plângerea respectivă;

(d) înregistrează plângerea și măsurile adoptate;

(e) îi răspunde reclamantului.

Articolul 16

Evaluarea la nivel de omologi

(1) În cazul în care organismele naționale de acreditare fac obiectul unei evaluări periodice la nivel de omologi în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 aplică criterii adecvate de evaluare la nivel de omologi și desfășoară un proces independent și eficace de evaluare la nivel de omologi pentru a stabili dacă:

(a) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a executat activitățile de acreditare în conformitate cu capitolul I;

(b) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a îndeplinit cerințele prevăzute în prezentul capitol.

(2) Criteriile includ cerințe de competență pentru evaluatorii inter pares și echipele de evaluare la nivel de omologi care sunt specifice Regulamentului (UE) 2023/1805.

(3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 publică rezultatul evaluării la nivel de omologi a unui organism național de acreditare menționat la alineatul (1) și comunică acest rezultat Comisiei, autorităților naționale responsabile pentru organismele naționale de acreditare din statele membre și autorității competente a statului de administrare sau punctului de contact menționat la articolul 19.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, atunci când un organism național de acreditare a trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi organizată de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, organismul național de acreditare în cauză este exceptat de la o nouă evaluare la nivel de omologi în urma intrării în vigoare a prezentului regulament dacă poate demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(5) În acest scop, respectivul organism național de acreditare depune o cerere și documentele necesare la organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(6) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 decide dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei exceptări.

(7) Exceptarea se aplică pentru o perioadă de maximum trei ani de la data notificării deciziei către organismul național de acreditare.

Articolul 17

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, în cazul în care un organism național de acreditare nu a fost supus unui proces complet de evaluare la nivel de omologi, statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare cu condiția ca organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 să fi început o evaluare la nivel de omologi pentru respectivul organism național de acreditare și să nu fi constatat elemente de neconformitate a organismului național de acreditare cu prezentul regulament.

Articolul 18

Monitorizarea serviciilor furnizate

(1) În cazul în care un stat membru constată, pe parcursul desfășurării unei inspecții în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului [7], că un verificator nu respectă prezentul regulament, autoritatea competentă a statului de administrare sau organismul național de acreditare din statul membru în cauză informează în acest sens organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul.

(2) Organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul tratează comunicarea informațiilor respective drept o plângere în sensul articolului 15, adoptă măsurile de rigoare și răspunde autorității competente a statului de administrare sau organismului național de acreditare în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) al doilea paragraf.

CAPITOLUL III

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 19

Schimbul de informații și punctele de contact

(1) Statele membre stabilesc un schimb eficace de informații adecvate și o cooperare eficace între organismul lor național de acreditare și autoritatea competentă a statului de administrare.

(2) În cazul în care într-un stat membru se desemnează mai multe autorități în temeiul articolului 27 din Regulamentul (UE) 2023/1805, respectivul stat membru autorizează una dintre aceste autorități ca punct de contact pentru schimbul de informații, pentru coordonarea cooperării menționate la alineatul (1) și pentru activitățile menționate în prezentul capitol.

[7] Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/123/oj).

Articolul 20

Programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare

(1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente a statului de administrare un program de lucru în materie de acreditare care conține lista verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare. Programul de lucru în materie de acreditare conține următoarele informații în legătură cu fiecare verificator:

(a) informații privind activitățile planificate de organismul național de acreditare pentru verificatorul în cauză, inclusiv activitățile de supraveghere și de reevaluare;

(b) datele auditurilor prin observare directă prevăzute care urmează să fie efectuate de organismul național de acreditare pentru evaluarea verificatorului;

(c) informații care precizează dacă organismul național de acreditare a solicitat unui organism național de acreditare dintr-un alt stat membru să desfășoare activități de supraveghere în temeiul articolului 7 alineatul (5).

(2) În cazul în care apar modificări în ceea ce privește informațiile menționate la primul paragraf, organismul național de acreditare prezintă autorității competente a statului de administrare un program de lucru actualizat, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(3) În urma prezentării programului de lucru în materie de acreditare în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă a statului de administrare furnizează organismului național de acreditare toate informațiile relevante, inclusiv legislația și orientările naționale aplicabile.

(4) Până la data de 1 iunie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente a statului de administrare un raport de gestionare. Raportul de gestionare conține următoarele informații în legătură cu fiecare verificator care a fost acreditat de organismul național de acreditare în cauză:

(a) detaliile de acreditare ale verificatorilor recent acreditați de către organismul național de acreditare în cauză;

(b) rezultatele sintetizate ale activităților de supraveghere și de reevaluare desfășurate de organismul național de acreditare;

(c) rezultatele sintetizate ale evaluărilor extraordinare care au avut loc, inclusiv motivele care au stat la baza efectuării lor;

(d) orice plângeri depuse împotriva verificatorului de la data ultimului raport de gestionare și acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare;

(e) detalii privind acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare ca răspuns la informațiile comunicate de autoritatea competentă a statului de administrare.

Articolul 21

Schimbul de informații privind măsurile administrative

În cazul în care organismul național de acreditare a impus verificatorului măsuri administrative în temeiul articolului 10 sau în cazul în care s-a ridicat o suspendare a acreditării sau o decizie luată în urma introducerii unei căi de atac a anulat decizia unui organism național de acreditare de a impune măsurile administrative menționate la articolul 10, organismul național de acreditare informează în acest sens autoritatea competentă a statului de administrare și organismul național de acreditare din fiecare stat membru.

Articolul 22

Schimbul de informații de către autoritatea competentă a statului de administrare

(1) Ori de câte ori sunt identificate neconformități sau deficiențe, autoritatea competentă a statului de administrare responsabilă de societățile pentru care verificatorul efectuează verificarea comunică anual organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul respectiv cel puțin următoarele elemente:

(a) rezultatele relevante obținute în urma verificării raportului FuelEU, a rapoartelor FuelEU parțiale, a verificării conformității cu cerințele privind intensitatea GES prin calculul intensității GES generate de energia utilizată la bord, a bilanțului de conformitate, a escalelor în port neconforme și a rapoartelor de verificare în cazul în care autoritatea competentă a statului de administrare a efectuat verificări suplimentare, astfel cum se menționează la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2023/1805;

(b) rezultatele verificărilor suplimentare ale societății astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2023/1805, în cazul în care rezultatele respective sunt relevante pentru organismul național de acreditare în ceea ce privește acreditarea și supravegherea verificatorului sau în cazul în care ele includ orice aspect identificat la nivelul datelor care nu a îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2023/1805, în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]), în Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU sau în prezentul regulament;

(c) rezultatele evaluării documentației interne de verificare a verificatorului respectiv, în cazul în care autoritatea competentă a statului de administrare a evaluat documentația;

(d) plângerile primite de autoritatea competentă a statului de administrare cu privire la verificatorul respectiv.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) furnizează dovezi că autoritatea de competentă a statului de administrare a identificat aspecte la nivelul datelor raportate care nu au îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2023/1805, în Directiva 2003/87/CE și în Regulamentul de punere în aplicare privind activitățile de verificare FuelEU, organismul național de acreditare consideră comunicarea informațiilor respective drept o plângere depusă de autoritatea competentă a statului de administrare cu privire la verificatorul respectiv în sensul articolului 15.

(3) Organismul național de acreditare adoptă măsurile corespunzătoare pentru a trata astfel de aspecte și pentru a răspunde într-un termen rezonabil autorității competente a statului de administrare, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii lor. În răspunsul său, organismul național de acreditare informează autoritatea competentă a statului de administrare în legătură cu măsurile adoptate și, după caz, cu măsurile administrative impuse verificatorului.

Articolul 23

Schimbul de informații privind supravegherea

(1) În cazul în care organismului național de acreditare al statului membru responsabil pentru o societate pentru care verificatorul efectuează o verificare i s-a solicitat să efectueze activități de supraveghere în temeiul articolului 7 alineatul (5), respectivul organism național de acreditare transmite constatările sale organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, cu excepția cazului în care cele două organisme naționale de acreditare au convenit altfel.

(2) Organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul ia în considerare constatările menționate la alineatul (1) atunci când stabilește dacă verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

([8]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(3) În cazul în care constatările menționate la alineatul (1) conțin dovezi care atestă că verificatorul nu respectă prezentul regulament, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul adoptă măsurile corespunzătoare în temeiul prezentului regulament și informează organismul național de acreditare care a efectuat activitățile de supraveghere cu privire la:

(a) măsurile adoptate de organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul;

(b) după caz, modul în care au fost soluționate constatările de către verificator;

(c) după caz, măsurile administrative care i-au fost impuse verificatorului.

Articolul 24

Schimbul de informații cu statul membru în care este stabilit verificatorul

În cazul în care unui verificator i s-a acordat acreditarea de către un organism național de acreditare dintr-un stat membru diferit de cel în care este stabilit verificatorul, programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 20 trebuie furnizate, de asemenea, autorității competente a statului membru în care este stabilit verificatorul.

Articolul 25

Bazele de date cu verificatorii acreditați

(1) Organismele naționale de acreditare înființează și gestionează o bază de date care este pusă la dispoziția publicului și conține următoarele informații:

(a) numele, numărul de acreditare și adresa fiecărui verificator acreditat de organismul național de acreditare în cauză;

(b) data la care a fost acordată acreditarea și data de expirare a acesteia;

(c) informații privind măsurile administrative impuse verificatorului.

(2) Orice modificare a statutului verificatorilor este comunicată Comisiei prin intermediul unui formular standardizat corespunzător.

(3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date naționale pentru a permite o comunicare eficientă și rentabilă între organismele naționale de acreditare, verificatori, societăți și autoritățile competente ale statului de administrare. Organismul poate fuziona aceste baze de date într-o bază de date unică și centralizată.

Articolul 26

Notificarea de către verificatori

(1) Cu scopul de a-i permite organismului național de acreditare să redacteze programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 20, verificatorul trimite, până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, următoarele informații organismului național de acreditare care l-a acreditat:

(a) durata și locul prevăzut al verificărilor pe care verificatorul urmează să le efectueze;

(b) adresa comercială și datele de contact ale societăților de transport maritim ale căror planuri de monitorizare, rapoarte FuelEU și rapoarte FuelEU parțiale fac obiectul verificării sale;

(c) numele membrilor echipei de verificare.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) au suferit modificări, verificatorul notifică modificările respective organismului de acreditare în termenul convenit cu respectivul organism național de acreditare.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 septembrie 2024.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN